

Előfizetési árak:

Kész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közleményin
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Bölcs oktatások.

Pécs, 1899. július 8.

A főrendiház egyesített hármasszövetségének csütörtöki ülésén Prónay Dezső báró fejtette ki a függetlenségi párt programjának megfelelő álláspontját a kiegyezési javaslattal szemben. Utalt arra a kegyetlen és semmiféle csűrös-csavarással meg nem változtatható igazságra, hogy a gazdasági összeköttetésben az erősebb mindig legyüri a gyengébbet, mert gazdasági kérdésekben az érdek vezet, ez pedig édes keveset törődik a joggal. Aki bírja, marja: ez itt a jelszó s éppen azért, mert a közös vámterületen mi vagyunk a gyengébbek, mi huzzuk a rövidebbet; nem egyéb tehát önáltatásnál azt mondani, hogy Magyarország érdekeinek a közös gazdálkodás jobban megfelel, mintha azt külön rendeznők be.

Tudós kereskedelmi miniszterünk, Hegedüs Sándor felelt Prónay fejtegetésére s tartott olyan felnöttek oktatását, a milyent az elemi ismeretekben elmaradt embereknek szokás tartani olyan dolgokról, a miknek a kisujjában kell lenni azoknak, a kik politikai kérdéshez egyáltalában hozzászólni akarnak.

Azzal kezdte Hegedüs, hogy manapság nem a közös vagy külön vámterület és tarifa befolyásolja egyedül a kereskedelmi és ipari fejlődést. Persze ő a külön vámterület híveiről feltételezi, hogy ezt nem tudják s azt képzelik, hogy a vámsorompóknak a Lajthánál való fölállításával összes bajaink egyszerre orvosolva lesznek, az ujjunkat sem kell mozdítanunk többé, mert akkor az ipar megterem magától, mint a gomba a korhadt fán, szóval, hogy a kereskedelem és ipari fejlődéséhez semmi egyéb nem szükséges, mint külön vámterület.

Nos hát ezt még a függetlenségi párton sem mondta senki s bizony Hegedüs is jobban megtisztelhetné volna a függetlenségi pártnak főrendiházi képviselőjét annak a bizonyítgatásával, hogy ipari és kereskedelmi érdekeink a közös vámterületen is megóvhatók, mint azzal az elemi oktatással, hogy a különvámterület nem

egyedüli feltétele az ipari fejlődésnek. Bölcsen tudja ezt mindenki, de egyik lényeges feltétele minálunk, az is bizonyos, mert kétségtelen, hogy egy iparilag hasonlíthatlanul fejlettebb állammal való gazdasági közösségben erős ipar nálunk soha sem fog fejlődhetni s amit e téren föl is mutathatunk, nem egyéb mesterséges dédelgetés gyümölcsénél, a nemzet adja hozzá az erőt s nem az erősíti a nemzetet.

A mikor tehát a függetlenségi párt a külön vámterületre törekszik, ezt nem abban a hitben teszi, mintha ezzel egyszerre beleszöppennék Eldorádó kellős közepébe, hanem azért, hogy elhárítsa ipari és kereskedelmi fejlődésünk utjából azokat az akadályokat, a melyeket közös vámterületen a sokkal fejlettebb osztrák ipar és kereskedelem kétségtelenül s magából a dolog természetéből folyólag is elébe gördít.

Annyira tisztában van a függetlenségi párt azzal, hogy a külön vámterülettel még egymagában nem következik be az aranykorszak, miszerint el van készülve arra is, hogy a gazdasági különválás első időszaka egyike lesz a legküzdelmesebbeknek; de mert bizik a magyar nemzet kitartásában, életrevalóságában, nem retten vissza a kilátásban levő küzdelmekről, mert ez biztosan vezet a célhoz: gazdasági megizmosodásunkhoz, míg a közösségben nem küzdünk ugyan, de tespedünk s lassan, de biztosan közeledünk a végföloszlás felé.

Azt is nagyon bölcsen tudjuk, amire Hegedüs Sándor Prónayt s általa az egész függetlenségi pártot beszéde további folyamán kioktatni szives volt, hogy a kereskedelmi összeköttetések, a hitel, a vasutak fejlődése és a vasuti tarifák gyakorolják a legnagyobb befolyást egy ország kereskedelmi és ipari fejlődésére, de mezőgazdaságára nézve is.

Csak hogy éppen azért, mert ezt tudjuk, kétszeres erővel törekszünk a gazdasági önállóság kivívására, mert hát ugyan hogyan képzeli el azt az igen tisztelt kereskedelmi miniszter, hogy pl. a közös vámterületen mi kereskedelmi összeköttetések révén fejleszthessük iparunkat? Hiszen a mi iparunk fejlődésének első és fő-

feltétele, hogy a magyar fogyasztást hódítsa meg magának. Hogyan gondolhatnánk mi kereskedelmi összeköttetésekre az ipar terén a külfölddel, mikor a saját tűzhelyünk mellett sem tudunk helyet szorítani iparunknak, mert a saját portánkon agyonnyomja az idegen fejlett ipar, mely ellen közös vámterületen képtelenség védekezni.

Hogy hitel dolgában hogyan állunk a közösségben, arról szomorú kép tárult elénk az imént lezajlott banktárgyalások alatt. Közös bank közös vámterületen: ez éppen elegendő arra, hogy az ipari fejlődésnek Hegedüs szerint is egyik legnagyobb faktora, a hitel tisztán Ausztria ipara javára érvényesüljön a mostoha gyerekek, a csenevész magyar ipar rovására.

De itt vannak a vasutak, mondja Hegedüs, ezeket olyan hatalmas arányokban fejlesztettük, hogy azzal ipari és kereskedelmi fejlődésünknek biztos alapjait raktuk le. Nos igaz, vasuti hálózatunk annyira ki van építve, hogy az a miénkénél sokkal fejlettebb ipar és kereskedelem igényeinek is megfelelhet. De vajjon az fog-e ebből következni, hogy iparunk, kereskedelmünk hozzá fog fejlődni a rendelkezésre álló közlekedési hálózathoz? Korántsem; hanem az az eredmény, hogy az idegen kereskedelem és ipar foglalja le a maga számára a mi közlekedési eszközeinket.

Mert hát a gazdasági közösségben nem vagyunk ám urai a saját vasutainknak, nem üzhetünk azokon a mi érdekeinknek megfelelő tarifa-politikát. Hogyan legyen hát fejlesztője a mi iparunknak és kereskedelmünknek szépen fejlett vasuthálózatunk, mikor a gazdasági közösségben még az a jogunk sincsen, hogy a saját iparunk cikkeinek, a saját kereskedelmünk áruinak a saját vasutainkon kedvezőbb díjtételeket számíthassunk, mint az osztrák ipar és kereskedelem áruinak, a melyek versenyükkel ugyis agyonszorítanak bennünket.

Nos adjunk hát igazat Hegedüs miniszternek: a kereskedelmi összeköttetések, a hitel, a vasutak fejlődése és a vasuti tarifák gyakorolják a legnagyobb befolyást

Tessék figyelni!

Löwy Miksa

rőfös- és divatárú üzletében

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

Olcsóbb, szebb és jobb mint bárhol.

Mosó kelmék
8, 10, 12, 14, 16 kr.
Atlasz-Satín
18, 21, 24 kr.
Angol Seif
16, 18, 20 kr.
Francia Brokat
előbb 50, most 18 kr.
Ruba szövetek
16, 18, 22, 24 kr.
Creá sz-vászon
3, 3-30, 3-50, 4 frt.
Magyar vászon
3-50, 3-75, 4 frt.
Kanavász
3, 350, 4 frt.
Piros paplan
1-60, 2, 2-40 frt.
Cachmir paplan
3-60, 4 frt.
Chiffon
4, 4-50, 5, 5-50 frt.

Tessék figyelni!

A

Szarvashoz

czimzett üzletben

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

lévén, egyes szőlőfajokból ilyenkor még teljesen érett példányok nem találhatók. Ez esetben persze félig érett fürtöket is lehet beküldeni, ha azok máskülönben a forma, nagyság és fajtisztaság kellékeinek megfelelnek. A legfontosabb, hogy minden faj a helyes ampelografiai elnevezéssel jelöltesse meg. A szőlőkiállításon a részvételi díj 50 krajcár, azonkívül minden külön faj után még 20—20 krajcár. Minden fajtából legalább 4—5 fürtöt kell beküldeni, melyek a fürtnyélre kötött cédulával jelölendők meg. Azonkívül minden fajtához tanácsos egy nagyobb — keménypapíros — cédulát készíteni, mely a szőlőfajt és a kiállító nevét, az egész gyűjteményhez pedig egy még nagyobb táblácskát, mely a kiállító nevét és a szőlő helyét jelöli meg. Bővebb felvilágosítást és bejelentő ivatek Drucker Jenő csoportbiztosnál lehet szerezni (Budapest, Köztelek).

□ A sertésvész terjedése. A földmívelési miniszter legújabb kimutatása a sertésvésznek további terjedéséről tesz tanúságot. A mult héten ugyanis 74-el szaporodott a fertőzött községek száma, amely jelenleg már 876-ra rug. A sertésorbánc is veszedelmesen grasszál s a ragadós száj- és körömfájás is tiz ujjab községben lépett fel. Ausztriában ezalatt a legkedvezőbb állategészségügyi viszonyok uralkodnak, amennyiben sertésvész mindössze 24 és ragadós száj és körömfájás csupán 24 községben pusztit.

TÁVIRATOK.

— **Picquart díszkardja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból írják, hogy Picquart ezredes kijelentette, miszerint a budapesti független polgárok által neki felajánlott díszkardot köszöni, de nem fogadja el.

— **Merénylet Milán ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zimonyból írják, hogy a Milán szerb exkirály elleni merénylő bosnyák ember. Valamikor tűzoltó volt Belgrádban; utóbb Bukarestben tartózkodott. Neve Knezevics Gjura. Milánt egy golyó hátán surolta és könnyen megsebesítette. Súlyos gyanukok alapján tizennégy radikalist letartóztattak, köztük Tausanovics minisztert, Zsifkovic ügyvédet és lapszerkesztőt. Pasics, a radikálisok vezére ugyan még szabadlábbon van, de rendőri felügyelet alatt áll. Lukics megsebesült őrnagyot vezérőrnagygyá nevezték ki.

— **A segesvári ünnep.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A segesvári Petőfi-ünnepen az emlékbeszédet Bartha Miklós fogja tartani. Ugron Gábor vezetése alatt négyezer székely fog megjelenni az ünnepen.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 7.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8.88. —
Tengeri: 4.55. — Rozs: 6.88. — Zab: 5.86.

Az értéklőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 345.75. — Magyar hitelrészvény: 390.00 — Államvasut: 379.00.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Árlejtési hirdetmény.

Baranya-Komlón a róm. kath. iskola-épület 2000 forinttal előirányzott

javitási munkálataira

f. hó 9-én délután fél 3 órakor a komlói iskola-épületben árlejtés tartatik, melyre a vállalkozni szándékozók meghívának.

A tervrajz a komlói községi birónál a kitűzött ideig betekinhető.

Komló, 1899. július 2-án.

Herbert Márton

biró.

Takács István

plébános.

KATHREINER-FELE
Kneipp
maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorhajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.

Előfizetési árak:

Kész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Bölcs oktatások.

Pécs, 1899. július 8.

A főrendiház egyesített hármassá válásának csütörtöki ülésén Prónay Dezső báró fejtegette ki a függetlenségi párt programjának megfelelő álláspontját a kiegyezési javaslattal szemben. Utalt arra a kegyetlen és semmiféle csúrs-csavarással meg nem változtatható igazságra, hogy a gazdasági összeköttetésben az erősebb mindig legyűri a gyengébbet, mert gazdasági kérdésekben az érdek vezet, ez pedig édes keveset törődik a joggal. Aki bírja, marja: ez itt a jelszó s éppen azért, mert a közös vámterületen mi vagyunk a gyengébbek, mi huzzuk a rövidebbet; nem egyéb tehát önáltatásnál azt mondani, hogy Magyarország érdekeinek a közös gazdálkodás jobban megfelel, mintha azt külön rendeznők be.

Tudós kereskedelmi miniszterünk, Hegedüs Sándor felelt Prónay fejtegetésére s tartott olyan felnöttek oktatását, a milyent az elemi ismeretekben elmaradt embereknek szokás tartani olyan dolgokról, a miknek a kisujjában kell lenni azoknak, a kik politikai kérdéshez egyáltalában hozzászólni akarnak.

Azzal kezdte Hegedüs, hogy manapság nem a közös vagy külön vámterület és tarifa befolyásolja egyedül a kereskedelmi és ipari fejlődést. Persze ő a külön vámterület híveiről feltételezi, hogy ezt nem tudják s azt képzik, hogy a vámserompóknak a Lajthánál való föllállításával összes bajaink egyszerre orvosolva lesznek, az ujjunkat sem kell mozdítanunk többé, mert akkor az ipar megterem magától, mint a gomba a korhadt fán, szóval, hogy a kereskedelem és ipari fejlődéséhez semmi egyéb nem szükséges, mint külön vámterület.

Nos hát ezt még a függetlenségi párton sem mondta senki s bizony Hegedüs is jobban megtisztelhetné volna a függetlenségi pártnak főrendiházi képviselőjét annak a bizonyítgatásával, hogy ipari és kereskedelmi érdekeink a közös vámterületen is megóvhatók, mint azzal az elemi oktatással, hogy a különvámterület nem

egyedüli feltétele az ipari fejlődésnek. Bölcsen tudja ezt mindenki, de egyik lényeges föltétele minálunk, az is bizonyos, mert kétségtelen, hogy egy iparilag hasonlíthatlanul fejlettebb állammal való gazdasági közösségben erős ipar nálunk soha sem fog fejlődni s amit e téren föl is mutathatunk, nem egyéb mesterséges dédelgetés gyümölcsénél, a nemzet adja hozzá az erőt s nem az erősíti a nemzetet.

A mikor tehát a függetlenségi párt a külön vámterületre törekszik, ezt nem abban a hitben teszi, mintha ezzel egyszerre beleszópnánk Eldorádó kellős közepébe, hanem azért, hogy elhárítsa ipari és kereskedelmi fejlődésünk útjából azokat az akadályokat, a melyeket közös vámterületen a sokkal fejlettebb osztrák ipar és kereskedelem kétségtelenül s magából a dolog természetéből folyólag is elébe gördít.

Annyira tisztában van a függetlenségi párt azzal, hogy a külön vámterülettel még egymagában nem következik be az aranykorszak, miszerint el van készülve arra is, hogy a gazdasági különválás első időszakában egyike lesz a legküzdelmesebbeknek; de mert bizik a magyar nemzet kitartásában, életrevalóságában, nem retten vissza a kilátásban levő küzdelmekről, mert ez biztosan vezet a célhoz: gazdasági megizmosodásunkhoz, míg a közösségben nem küzdünk ugyan, de tespedünk s lassan, de biztosan közeledünk a végföloszlás felé.

Azt is nagyon bölcsen tudjuk, amire Hegedüs Sándor Prónayt s általa az egész függetlenségi pártot beszéde további folyamán kioktatni szives volt, hogy a kereskedelmi összeköttetések, a hitel, a vasutak fejlődése és a vasuti tarifák gyakorolják a legnagyobb befolyást egy ország kereskedelmi és ipari fejlődésére, de mezőgazdaságára nézve is.

Csak hogy éppen azért, mert ezt tudjuk, kétszeres erővel törekszünk a gazdasági önállóság kivívására, mert hát ugyan hogyan képzelel el azt az igen tisztelt kereskedelmi miniszter, hogy pl. a közös vámterületen mi kereskedelmi összeköttetések révén fejleszthessük iparunkat? Hiszen a mi iparunk fejlődésének első és fő-

feltétele, hogy a magyar fogyasztást hódítsa meg magának. Hogyan gondolhatnánk mi kereskedelmi összeköttetésekre az ipar téren a külfölddel, mikor a saját tűzhelyünk mellett sem tudunk helyet szorítani iparunknak, mert a saját portánkon agyonnyomja az idegen fejlett ipar, mely ellen közös vámterületen képtelenség védekezni.

Hogy hitel dolgában hogyan állunk a közösségben, arról szomorú kép tárult elénk az imént lezajlott banktárgyalások alatt. Közös bank közös vámterületen: ez éppen elegendő arra, hogy az ipari fejlődésnek Hegedüs szerint is egyik legnagyobb faktora, a hitel tisztán Ausztria ipara javára érvényesüljön a mostoha gyerek, a csenevész magyar ipar rovására.

De itt vannak a vasutak, mondja Hegedüs, ezeket olyan hatalmas arányokban fejlesztettük, hogy azzal ipari és kereskedelmi fejlődésünknek biztos alapjait raktuk le. Nos igaz, vasuti hálózatunk annyira ki van építve, hogy az a miénkénél sokkal fejlettebb ipar és kereskedelem igényeinek is megfelelhet. De vajjon az fog-e ebből következni, hogy iparunk, kereskedelmünk hozzá fog fejlődni a rendelkezésre álló közlekedési hálózathoz? Korántsem; hanem az az eredmény, hogy az idegen kereskedelem és ipar foglalja le a maga számára a mi közlekedési eszközeinket.

Mert hát a gazdasági közösségben nem vagyunk ám urai a saját vasutainknak, nem üzhetünk azokon a mi érdekeinknek megfelelő tarifa-politikát. Hogyan legyen hát fejlesztője a mi iparunknak és kereskedelmünknek szépen fejlett vasuthálózatunk, mikor a gazdasági közösségben még az a jogunk sincsen, hogy a saját iparunk cikkeinek, a saját kereskedelmünk áruinak a saját vasutainkon kedvezőbb díjtételeket számíthassunk, mint az osztrák ipar és kereskedelem áruinak, a melyek versenyükkel ugyis agyonszorítanak bennünket.

Nos adjunk hát igazat Hegedüs miniszternek: a kereskedelmi összeköttetések, a hitel, a vasutak fejlődése és a vasuti tarifák gyakorolják a legnagyobb befolyást

Tessék figyelni!

Olcsóbb, szebb és jobb mint bárhol.

Tessék figyelni!

Löwy Miksa

rőfös- és divatáru üzletében

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

Mosó kelmék
8, 10, 12, 14, 16 kr.
Atlasz-Satín
18, 21, 24 kr.
Angol Sefir
16, 18, 20 kr.
Francia Brokat
előbb 50, most 18 kr.
Rubaszövetek
16, 18, 22, 24 kr.
Credsz-Vászon
3, 3-30, 3-50, 4 frt.
Magyar Vászon
3-50, 3-75, 4 frt.
Kanavász
3, 350, 4 frt.
Piros paplan
1-60, 2, 2-40 frt.
Cachmir paplan
3-60, 4 frt.
Chiffon
4, 4-50, 5, 5-50 frt.

Szarvashoz

ezimzett üzletben

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

az ipar és kereskedelem fejlődésére; de hogy kereskedelmi összeköttetéseket csak idehaza is szerezhessünk; hogy hitelügyünket a magunk érdekeinek megfelelően rendezhessük; hogy vasuti tarifánkkal állapolhassuk a saját iparunkat, kereskedelmünket: mindehhez első lényeges kellék az önálló gazdasági berendezkedés, mert közös gazdálkodásban, mint láttuk, ezt elérni lehetetlen.

Ez az, amit Hegedűs Sándor kifejezett a Prónay Dezsőnek adott bölcs oktatásból.

Főhivás.

A képviselőválasztóknak a jövő évre érvényes névjegyzékai *július hó 15-ig* közszemlére vannak kitéve Pécsen a városbázán, a megyében a *körjegyzői hivatalokban*. Főhívunk minden egyes választói jogosultat, de különösen a pártvezéreket és főembereket a legkisebb községben is, hogy ez idő alatt a választók névjegyzékét átvizsgálják s az abból netán kimaradt jogosultak fölvételét, a jog ellenére beírottaknak kihagyását *július hó 15-ig* kérelmezzék.

Megjegyezzük, hogy az *adóhátralék nem akadályozza többé a választói névjegyzékbe való fölvételnek*.

Hírek.

Pécs, 1899. július 8.

Szárnyakon a városon át.

(Megyünk fürdőre!)

Bár az égről alá tűző napsugarak nem igen tesznek még kárt az emberekben, s nem is panaszkodhatunk még eddig tulságos hőségről, mégis itt van már a hivatalos nyár, s vele együtt a fürdőzés szezonja.

Sajátságos, most még a legnagyobb papucshős is ur a maga házában, mert hiába! a férj csak férj marad, s ő benne egyesül az

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Viszik a menyasszonyt...

Viszik a menyasszonyt, de nem esküvőre; Gyászszemfedél alatt ki a temetőbe. Húzza a cigány is, de nem azt a vigat; Sir a hegedűje, a hogyan csak sirhat!

Koszoruk is vannak, de nem mirtuságból; Hervadásra hajló sárga violából. A kit most temetnek, az volt a virágja; Hadd örüljön neki utolsó utjába!

Nagy a sokasága a kíváncsi népnek. Hogy milyen kár érte: mind arról beszélnek; Szánják a szülőket, kik sirva siratják. Éltük büszkeségét, szívük szép magzatját.

A vőlegényről is sok szó esik aztán, A ki özvegy maradt, meg se házasodván; Node a csapás még elég jókor érte, Vigasztalást majd csak talál a helyébe!

És egy utcasarkon — meg senki se látja — Áll valaki búsan, egyedül, magába'. Meglátszik az arcán az örökös bánat, Mely ha el is nyugszik, újra csak feltámad.

a pénzügyi bizottság, mely meg vagy meg nem szavazza az asszonyka fürdőzési budgetjét. S ezt tudják azok a mosolygó arcú kacér frou-frou-ju asszonykák, s ha végig mennek dörögő férjcskéikkel a Király-utcán, olyan hizelegve hajtják göndörfürtű fejcskéiket a férj vállára, hogy a tapasztalatlan ember új házasoknak tarthatná őket, csak a gyakorlott szem veszi észre a huncutériát és mosolyogva mondja magában:

— Egy asszonyka, a ki fürdőzni akar!

Vannak azonban erélyes férjek, kik mit sem adnak a hízélgésre, s hajthatlanok maradnak. No de hát az asszonykák nem hiába Éva utódai! Ha a férj hajthatlan, az asszonyka meg élelmes. Egy titkos vizit az orvosnál megteszi a kívánt hatást. Hiszen azok a házi doktorok olyan jószívű, kedves emberek, hogy könnyen megesisik a szívük a szenvedő asszonykákön, kiknél hirtelen valami idült betegséget fedeznek fel, s tele fujják a szegény férj füleit annyira, hogy a legridegebb ember is elereszti a feleségét, sőt még hálát ad az Istennek, hogy van olyan fürdőhely, mely az asszonyt kigyógyítja »súlyos« bajából.

S hogy mennyire engedékenyek voltak az idén a pécsi férjek, azt mutatja a nagy forgalom, melyet a fürdőbe készülő hölgyek keltettek.

Szabóné, kalapos, divatkereskedő, droguista, mind, mind szüretelnek most, mert bizony sok kell ahhoz míg egy-egy kis menyecske annyira jut, hogy felszáll a vasuti kocsi. De ha aztán már egyszer oda került, s maga köré rakta bőröndjét, utikosarát és számtalan kalapskatulyáját, alig hogy a vonat kirobogott az állomásról, büszkén szólítja meg utitársát:

— Fürdőre utazom!

Mire az utitárs (ha asszony) keményen viszszavág:

— Én is oda készülök!

(A szalma özvegyek klubja.)

Nem vagyok politikus, s így nem tudom miként szokás az államtitkokkal bántani. Anynyit azonban tudok, hogy ezzei a titokkal, melyet most vagyok elárulandó, csinján kell bannom, s valahogy akként közzé tennem, hogy csupán a szalmaözvegyek értesüljenek róla.

Miután ő nagyságáék ott a kéklő távolban a tengerparton, vagy sziklás-bérces vidékeken eléggé kellemesen szórakoznak, nem kívánható az itthon maradt férjektől sem, hogy amint leteszik a tollat az irodában s lerázzák

Ujra csak feltámad, ha koporsót visznek S a zúgó harangok temetést hirdetnek; S kétszeres erővel szakgatja a lelkét A szívéből soha ki nem vesző emlék.

Óh, neki megvolt a boldog esküvője; De már halottja is van a temetőbe'. A pap a trigyüket mikor megkötötte, A halál angyala ott állt már fölötte.

Oly nagyon boldogok tán azért is voltak; Fenyegető vésznek szembe mosolyogtak. Mosolyogva néztek az elmulás elé, Titokban a szívük habár sajgott belé!

S mosolyogva ment át a csendes halálba Hervadó virágként élte boldogsága... S azóta, ha hervadt virágot temetnek, Szemében a bánat könyüi remegnek!

Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája.

Ki se tagadhatja többé, hogy itt van a »szezón mort« beköszöntője. Ime a honatyák is becsukták már a tisztelt Házat is és szétmentek nyári vakációra. Előbb azonban elhatározták, hogy Petőfi Sándor ünnepén, melyet a segesvári csatásikon e hó utolsó napján

kabátjaikról az akta-port, csak úgy csendesen bekapkodják a vacsorájukat s aztan lefeküdenek az ágyba, melynek párja üresen tátong, mert gazdája ő nagysága, most a Kursalonban hallgatja a hangversenyt.

Hogy is ne!

Bizony mulatnak itthon a férjek is, s miután egyedül nem esik jól a pezsgő sem, hát az »önsegélyezés« révén elhatározták az itthon maradt szalma özvegyek, hogy klubbot alakítsanak, szolid modorban, tizenegy órákor este történelmi alapszabályszerű osziással. Klub helyiségül azt a vendéglőt választották, melyben a kebelükből kiküldött borvizsgáló bizottság szakvéleménye szerint a legjobb bort mérik.

Hogy azonban miként fog sikerülni a hazamenetel tizenegy órákor este, azt a klub tagok tudják legkevésbé, akik már akcióba lépven, tegnap este is — ma reggel mentek haza!

No de hát dicsérendő az akarat, ha hiányoznak is az erők!

S hogy tényleg megkezdte már az üléseit a szalmaözvegyek klubja, azt kétségtelenül bizonyítja az a rendőri hír, melyet lapunk legutóbbi számában mi is közöltük, irván:

„Találtatott. Ma reggel a Majláth-téren egy arany jeggyürüt találtak. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél!»

Persze, persze! Ilyenkor mellényzsebbe kerül a jeggyürü, ahonnan azonban igen könnyen kiveszhet. A szerencsés megoldáshoz azonban szívből gratulálunk az elveszett jeggyürü igazolt tulajdonosának. S aki kíváncsi reá, hogy miért gratulálunk, az kérdezze meg ő nagyságát majd ha haza jön a fürdőből!

(Kérdéjk!)

Ez nem zulu-kaffer csatakiáltás ám!

Nem. Ez egy közönséges vezényszó, melyet a mi, a cs. és kir. hadseregben szolgáló, magyarajku katona gyerekeink vesznek ki így a maga formájából, s melynek tisztességes neve az »Armee-Sprache« szerint: »kehrteuch!«

Nos hát ez a vezényszó hangzott el tegnap háromszor is egymás után a Király-utcán.

Nálunk — ugyanis — tegnap »katona-járás« volt. Lobkowitz herceg hadtestparancsnok járt itt szemlét tartani, a »Hajó« szálloda kapuja előtt pedig ott sétált az »Ehren-

rendez a Petőfi-társaság, küldöttségileg vesznek részt és így teszik a szabadság dalnokának ünnepét a magyar nemzet és magyar állam ünnepévé.

Ha Petőfinek nagy németellenes érzületét nem tekintenők, bizony azt kellene mondanunk e határozatra:

— Welche Wendung durch Gottesfügung!

Igen, milyen változása az időknek! A magyar képviselőház résztvesz annak a költőnek az ünnepén, kit mindenki rebellisnek nézett s ki oly pompás lendülettel énekelte, hogy:

»Halványul a gyáva szavamra. Dalom Viharodnak előjele, forradalom!«

És énekeit még mást is s ő volt a Tyrtaeusza a magyar szabadságharcnak addig, míg a segesvári csataterén ezéltötven évvel el nem tűnt, fel nem szállt a lelke a magyarok Istenéhez, hogy onnan nézzen örökde le reánk.

»Holttestemen át Fújó paripák Száguldjanak a kivivott diadalra S ott hagyjanak engemet összetiporva«,

kívánta ő maga és e kívánsága be is teljesedett. S ma, ötven év múlva, ime sirjánál, halála helyén ünnepel a magyar, ünnepel a nemzet és a törvényhozás.

Hejh, csak egy évvel hamarabb lett volna ez az ünnep! Majd távol maradtak volna a Bánffy kreaturái Segesvártól. De ma, ma más

Wache, még pedig olyan büszkén, hogy tán a kínai császárral sem cserélt volna.

Arra jött egy baka gyerek, akinek sehogyan sem fért a fejébe az a tudomány, hogy ő miért szalutáljon annak a kapuban járkáló bakának, akivel otthon a kaszárnyában egy strózsákon hever, s akivel együtt menesztik azokat a sóhajteli leveleket abba a kis faluba, melynek hófehérre meszelt házában az édes anya süti a »lángos pogácsát.«

De a katonaság szolgálatban nem ismer barátságot, s miután elő van írva, hogy a vártának minden katona tisztelegni tartozik, a kuszi pajtás »Ehren-Wache« visszaszólította a tisztelgésről megfélemedezett baka gyereket, mondván:

— Kerdjék!

A baka gyerek ugyan méltatlankodva nézett a vártára, de aztán, hirtelen sarkon fordult, s cselekedett olyan tisztelgéssel egybekötött »Defilirungot«, hogy öröm volt nézni!

Hja! Így van ez. Bent a kaszárnyában a baka csak baka, de mikor nagy urat őriz, akkor a baka is nagy ur!

Persze mikor vége volt a dicsőségnek, s felváltották a vártát, csak végig heveredett ő is a »megabrikolt« baka gyerek mellé, s amint együtt majszolták a komisz kenyeret, közösen törölték szemeikből a könnyet, mikor arra a távol levő kicsiny fehér házra gondoltak!

Horkai Elemér.

Napirend 1899. július 9-én és 10-én.

Naptár: vasárnap, július 9. — Róm. kath.: Anatolia. — Prot.: Cirill. — Görög-kei. (jun. 27.) Sámson. — Zsidó: Ab 2. — Nap két 4 óra 14 perckor; nyugszik 7 óra 53 perckor. — Hold két 6 óra 9 perckor reggel; nyugszik este 8 óra 59 perckor. — Hétfő, július 10. — Róm. kath.: Amália. — Prot.: Amália. — Görög-kei. (jun. 28.): János. — Zsidó: Ab 3. — Nap két 4 óra 15 perckor; nyugszik 7 óra 52 perckor. — Hold két 7 óra 14 perckor reggel; nyugszik 9 óra 21 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös eső várható.

Számokérőszék a vármegyeházán vasárnap 10 órakor.

Népgyűlés a gyár-u. 7. szám alatt vasárnap 9 órakor

Zenekedvelők Egyesületének közgyűlése a városházán vasárnap d. e. 11 órakor.

Polgári Daloskör nyári mulatsága a Scholtz-sörccsarnokban vasárnap d. u. 4 órakor.

Kath. Legényegylet tekeversenye megye-u. 22. sz. a. vasárnap d. u. 4 órakor.

Vármegyei közgyűlés hétfőn d. e. 10 órakor.

Megyei központi mezőgazdasági bizottság ülése hétfőn d. u. 3 órakor a vármegyeházán.

szél fuj — Isten bocsássa meg nekünk már megint ezt a szójátékot — és így nem is csoda, ha most az egyszer a nemzet képviselői is együtt akarnak ünnepelni az országgal, ha mindjárt Petőfi ünnepén is, hová Ugron Gábor, a rhabonbánok ivadéka, négyezer székelylel fog felvonulni, azoknak a méltó utódaival, kikről Petőfi oly büszke bizalommal énekelte:

»Csak nem fajult el még a székely-vér,
Minden kis cseppje drága gyöngyöt ér!«

Hát bizony manapság bajosan találni nemzetet, melyre ez a mondás ráillenék.

Hiszen a hét eseményei mindenünne felfordulást, forrongást jelentenek s egyedül talán ránk mondható el, hogy — boldog a magyar!

A spanyoloknak nem tetszik a katonai kormány és a köztársaságiak torlaszokat emelnek Madrid utcáin s folyik a vér, ha jön a vasárnap. Mert a nép »panem et circenses«-t kiált s mivel kenyeret nem kap, a bikaviadalokkal pedig már torkig vagy, saját maga csinál olyan színjátékot magának, a milyent tud.

Ott vannak a belgák. Azok is forradalmast játszottak e héten is; de náluk már komolyabban ment a játék. A belga kormány kénytelen volt meghátrálni a forradalmárok elől s most jön aztán az engesztelési eljárás, melynek folyamán azonban hogy mennyi és kik lesznek az áldozatok, az a jövő kérdése.

— (Ülések a vármegyénél.) Holnap délelőtt 10 órakor a vármegyeházán báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklété alatt a hétfői közgyűlést megelőző számonkérőszék tartatik. Hétfőn délelőtt 10 órakor lesz a vármegye nyári évnegyedes közgyűlése, kedden délelőtt 9 órakor pedig a megye közigazgatási bizottsága tartja rendes havi ülését.

— (A város amerikai szőlőtelepének) ellenőrző bizottsága Herbert János gazdasági tanácsos elnöklété alatt tartott ülésénél határozta, hogy a városi vincellériskolába husz új bennlakó növendék számára hirdet pályázatot és az iskola vizsgálatait augusztus hó 26-dikára tűzték ki, mely alkalomra miniszteri biztos kiküldését fogják kérni a földmivelésügyi minisztertől. A bizottság tárgyalta még a szénkénegezéssel teendő próbákat is, azonban az erre nézve beérkezett ajánlatokat meg nem felelő voltak miatt visszautasította.

— (Himen táblája.) A pécsi állami anyakönyvi hivatalnak házasulandók kihirdetési tábláján e héten a következő jegyespárok nevei olvashatók:

Di Bin Jenő, rk., Pécs — Kallivoda Mária, rk., Pécs;

Borza György, rk., Pécs — Ferency Anna, rk., Pécs;

Fehérváry Sándor, izr., Pécs — Rosenberg Mari özv. Grünberger Jakabné, izr., Pécs;

Spitzer Lipót iz., Nasic — Beum Hermin izr., Pécs;

Hoffer Sándor, izr., Pécs — Berkovits Gizella, izr., Szarvas.

— (Tűz.) Nagy-Kozár község határában a napokban kigyulladt egy szénaboglya, mely rövid idő alatt a tűz martaléka lett. A kár — mely körülbelül száz forintra tehető — megtérül, mert a szénaboglya biztosítva volt.

— (Zenekedvelők közgyűlése.) Holnap (vasárnap) délelőtt 11 órakor tartja a pécsi Zenekedvelők Egyesülete rendes évi közgyűlést a városháza közgyűlési nagytermében Majorossy Imre polgármester elnöklété alatt, ki csak azért nem ment már e héten szabadságra, hogy a múlt vasárnap a tagok részvétlensége miatt elhalasztott s holnapra kitűzött közgyűlésen elnökölhessen. A közgyűlésen — mint halljuk — több érdekes indítványa lesz az egyesületnek propoganda csinálás és működési körének kibővítése tárgyában. Ezért ajánlatos, hogy a tagok minél nagyobb számban jelenjenek meg a közgyűlésen, melyet —

Legkomolyabban még a szerb radikálisok fogják fel a dolgot. Milán, az exkirály már úgy a nyakukra nőtt, mint a kullancs a birka testére. Hát le akarták vágatni s egy facér tüzoltót fogadtak fel e mestervágás kivitelére. Igen ám, de a tüzoltó csak a vizi-puskával tud célozni; a revolver nem talál az ő kezében oda, a hová céloz vele. Milánt csak hátba találta, hátán is csak a bőrt horzsolta a tüzoltó egyik lövése s így nem sikerült a kullancsot levágni a birkává degradálódott Szerbia nyakáról.

A szerbekhez szomszéd bulgárok sem maradtak el azonban a hét hősei közül. Ők meg rövid uton ki akarták az országból kergetni Ferdinánd tejedelmet. Azonban volt annyi eszük, hogy mert nem sikerült a csiny, hát rögtön megcáfolták, mihelyt hire ment. Ők akarnák a kedves bolgár Ferdinándot bántani; ők! Hiszen össze vannak ők nőve egymással, akárcsak Koburg Ferdinánd, meg az — orra. De orrnak elég nagy orr volt ez megint Koburg Ferdinándnak, a ki bizonyára nem mer az idén Karlsbadba menni, mint annak idején Sztoilov meggyilkoltatásakor, mert fél, hogy nem eresztik be többé országába és nem birja kifizetni a — fürdő-számlát.

A hét legszenzációsabb eseménye volt a komáromi kardaffér, a hol újra bebizonyosodott, hogy a tiszt uraknak minden cibil kutya; csak hogy vannak ám ugynevezett »nagy kutya« is, a kik előtt még a tiszt urak is rükk-

az alapszabályok értelmében — holnap tekintet nélkül a megjelent tagok számára okvetlen meg fognak tartani.

— (Utjavítási munkálatok.) Panaszkodnak a bar.-sellyeiek, hogy az országutjuk kezd már járhatlanná lenni. Az utat a gyakori esőzések annyira felmosták, hogy az apró éles kövek tisztára mosottan állnak ki a földből s alapos kárt tesznek a lovak patáiban. Mint értesülünk, az ut megvizsgálása és a netán szükségessé vált javítási munkálatok fogantatásáért Tormai Károly alispán megtette a szükséges intézkedéseket.

— (A honvédek hazatérése.) A pécsi 19. honvédegylet törzse, 1. és 2. zászlóalja, mely most Kaposvárott tart ezredgyakorlatokat, nem — mint az tervezve volt — e hó végén, hanem augusztus hó 4-én érkezik haza Pécsre. A honvédek augusztus 3-án indulnak el Kaposvárról, Sásdon éjjelre beszállásolnak és pihenőt tartanak, augusztus 4-én pedig hajnalban elindulnak Sásdról s estefelé Pécsre érkeznek.

— (Mulatságok.) A holnapi vasárnap tartja a pécsi Polgári Daloskör nyári ünnepélyét a sörház-utcai Scholz-féle sörccsarnokban. Ez alkalomra a kerthelyiség és a termek diszesen fel lesznek lobogóva s este kivilágítva. A Daloskör szebbnél-szebb darabokat fog előadni s lesz confetti, serpentin és tombola is. Ismerve a daloskörnek közönségünk előtti kedveltségét, előre is megjósolhatjuk, hogy a mulatság szépsikerű lesz; és még az időjárás szeszélye sem árthat neki, mert kedvezőtlen idő esetén a tágas és kényelmes termekben lesz megtartva a mulatság. — A kath. legényegylet is rendez holnap mulatságot. Saját helyiségében tekeversenyt tart, melyet természetesen tánc fog követni.

— (Népgyűlés.) Holnap délelőtt 9 órakor népgyűlést tart a helybeli szociáldemokrata párt a gyár-utca 7. szám alatt. A népgyűlés tárgya az általános választói jog és a munkásvéd törvények lesznek.

— (Találtatott és elveszett.) Ma reggel a Széchenyi téren egy ezüst karcsatot találtak, melyet igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átvehet. — Egy fekete szőrű buldogg pedig elveszett. A ki tud róla, tegyen jelentést a rendőrségnél.

— (Pályázat.) A pécsi kir. törvényszék területén levő mohácsi kir. járásbírósnál egy 600 frt fizetéssel és 150 frt lakpénzzel javadalmazott aljegyzői állásra pályázat

wártskoncentrirungot fujnak és elszavalják alázatos meghatottsággal:

— Meg vagyunk löve!

Bizony ők meg valának löve, mikor kiderült, hogy egy bárógereket, hozzá még egy főispán fiát inzultáltak, de még inkább meg van löve az az ország, hol az ilyen skandalumok napirenden vannak. Ebből a szempontból nézve, bizony nálunk is elkélne egy kis Dreyfus-eset, talán majd leszállnának a magaslatról a kardhoz kötött heccmajszterek!

A hét politikai szenzációi mellett megvoltak az óh népnek való szenzációk is! A zsebelyi méregkeverőket elitelték; leszakadt egy lépcsőház Budapesten és maga alá temetett több embert, — bizonyára azért, mert zongorát akartak bevinni az eddig oly idilli békességű házba; — öngyilkos lett egy budapesti háziur; egy postamesternő a vízbe ölte magát, meg a leánykáját, mert szerelmes volt egy tizenhét éves gyerekbe s az ő harmincöt tavaszához nem találta illőnek a világ ezt a szerelmet s végül családi dráma is játszódott le hat revolverlövessel és egy halállal sem. Szó esett azután még sikkasztó tábornokról, megvádolt patriarcháról is s így a hétnek elég, a nyárhoz illő szenzációja volt.

Végül ime a hét legrosszabb vice:

— Mit csinál herceg Lobkovitz, ha élcet mond?

— Lobkoviccel!

Kővágó Őrs.

hirdetetik. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Betörő a csárdában.)** *Lehn* György, kisvejkéi lakos csárdájába egyik éjjel betörték. A betörők negyven forint készpénzt is ellopták a csárdásnak, a kinek feljelentésére megindult a nyomozás a tettes után. És csakhamar el is fogták azt *Ainving* Henrik, izményi illetőségű csavargó személyében, a ki most a börtönben várja büntetését.

— **(Berendelt tb. ügyész.)** Németh József városi t. gyámügyész elhalálása folytán a felszaporodott ügyészi teendők akadálytalan ellátása érdekében az árvaszéki ügyészi állás üresedésének tartamára a polgármester dr. *Zöld* Sándor tiszteletbeli t. ügyészt Fekete Mihály t. ügyész mellé szolgálattételre berendelte.

— **(Tolvaj csavargó.)** *Halbak* József gyulajovancsi csavargó, Tamási községben belopózott *Márkus* Ferenc lakására és onnan egy zseborát s több különféle tárgyakat ellopott. Ugyanigy tett *Szántó* József lakásán is, de ekkor elfogták, a lopott tárgyakat elkobozták tőle, őt magát pedig bekísérték a tamási járásbíróhoz börtönébe.

— **(A bot.)** A bot gyakran szerepel a vidéken a tekintetes királyi törvényszék helyetteseként. Ha két pereskedő fél akad, azok közül rendesen az erősebb bottal vesz magának elégtételt, a helyett hogy bírósághoz menne. Így tett *Deutsch* Miksa, pincehelyi lakos is, a ki *Reich* Mórt a napokban a nyílt utcán megtámadta és egy bottal megverte. A megvert ember feljelentette az esetet a bíróságnál.

— **(Áruló szerető.)** *Kis* Sándor méneskatonától Tótkesziiben egyik éjjel ellopták tizenkét forintot kitevő összes készpénzét. A káros az istállóban aludt s feje alól lopták ki a pénzt. A káros feljelentésére megindulván a nyomozás, Kisnek bajtársa, *Szabó* István keveredett a lopás gyanújába. A ki pedig a gyanuba belekeverte, az a szeretője, *Bertalan* Anna volt, a ki elárulta, hogy a randevu órájában ott hagyta a kedvese és kiment az istállóba, hogy Kis pénztét ellopja. Ez alapon Szabót feljelentették a bíróságnak, hol folyik ellene a további vizsgálat.

— **(Megverte az apósát.)** Kék János szőkei lakos már régóta hadilábon élt apósa, *Vince* Józseffel, mert az a leányával ígért hozományt nem adta ki neki. Tegnap azonban megtörtént, hogy Kék János véletlenül összetalálkozott a korezmában *Vince* Józseffel, akit megpillantva, egy széket ragadott s azzal feléje ütött. De az após felfogta a csapást s ekkor Kék pusztá kézzel rohant neki s úgy agyba-főbe verte, hogy az após még néhány hétig az ágyat fogja nyomni. A dolognak a bíróságnál lesz folytatása.

— **(Álkulessos cseléd.)** *Mendelsohn* Manó pécsi lakos panaszt emelt a rendőrségnél, hogy cselédje, *Weisz* Mariska az elmúlt éjjel kiszökött a házból, dacára annak, hogy a kapu-kulcsot — éppen az efféle szökések meggátlása végett — bent tartották a szobában. Ma reggel felhívták a rendőrségre a leányt s kérdőre vonták, hogy miként jutott ki a házból. A cseléd eleinte azt hazudta, hogy az egyik szomszéd eresztette ki, később azonban bevallotta, hogy a kaput álkuless segítségével nyitotta ki, melyet egy lakatoslegény ismerőse készített neki. A rendőrség lezáratta a leányt s megtette a kellő lépéseket az ismerős ellen is.

— **(Talált kocsikerék.)** Csodálatos, hogy mi mindent találnak ma már az emberek. Többek között tegnap Üszögh határában egy kocsikeréket is találtak, melybe a tengely egy része bele van törve. A kocsikeréket igazolt tulajdonosa átveheti az előjáráságnál.

— **(Leesett a hintáról.)** *Theiler* József pécsi lakos hatéves hasonnevű fia, apja *Flórián*-utcai lakásának kertjében tegnap oly szerencsétlenül bukott le egy kerti hintáról, hogy bal lábát bokájában eltörte. A szerencsétlenül járt kis fiút szülei lakásán ápolják.

— **(Meglopott részeg ember.)** *Mátyás* János pécsi lakos panaszt emelt ma reggel a rendőrségnél, hogy zsebéből valaki öt forinttal terhelt pénztárcáját ellopta. Midőn a lopás módzatairól kérdezték, szegyenkezve vallotta be, hogy részeg volt s ebbeli állapotában érte a kár. Hogy hol rugott be, vagy kinek a társaságában mulatott, arra nem emlékszik, mi igen megnehezíti a megindított nyomozást. Nem lehetetlen az sem, hogy a károsult ember úgy vesztette el pénztárcáját.

— **(Elcsipett csempész.)** A gyűdi országúton a napokban elfogták a hatóság emberei egy *Schell* Frigyes nevű házalót, aki nem tudta magát igazolni. Ez ugyan nem lett volna még nagy baj, hanem *Schell* még abba a hibába is beleesett, hogy batyujában ötszáz darab szivarkát találtak, melyek boszniai dohányból készültek. A házalót letartóztatták s csempészes és dohányjövédéki kihágás miatt megtették ellene a feljelentést.

— **(Madarászok.)** Hogy a rendőrség fekete könyvében némi változatosság álljon be az eddig már ismert csibészek sorába beállott most a »madarászok« légiója, mely azzal foglalkozik, hogy a sétatéren s nyilvános erdős helyeken lépes vesszőt állít a dalos madaraknak, melyeken aztán jó áron tudnak. Miután azonban ez a madárfogdosás rendőri szempontból már régóta tiltva van, a rendőrség valószínű hajsztát folytat a madarászok ellen, kik meg is érdemlik galád cselekedetükért a büntetést.

— **(Az utolsó szegfű.)** Késő este volt már. Parányi lábacska alig bírták már, amint virágokkal telt kosárkájával korezmáról-korezmára, kávéházzal-kávéházra bandukolt. Eleinte fogytak a virágok, mert szép, mosolygó hölgyek társaságában néhány elegáns fiatal ur virágos hangulatba került s mind-egyikük vásárolt egy-egy szegfűt, rózsát a hölgyének. A kis leány mereven bámulva vette el a krajcárokat s tekintete sovárogyva tapadt a csillogó ezüst hűtőre, melyből hivalkodva nyujtotta ki aranygalléros nyakát a büszke pezsgős-palack. Soha sem látott még a kis leány ennyi fényt, ennyi pompát és vidám arcot s amint önkéntelenül is eszébe jutott az az alacsony kis szobácska, melyben a fáradságos napi futkározás után egy darab száraz kenyér és egy zsupszalma várnak reá, könybe lábadtak szemei. De a szegény virágáros leányka nem ért rá sokáig keseregni, mert újvendégek jöttek, fényes ruhájú uri dámák előkelő urakkal s a kis leány vásár reményében hirtelen letörölte köténykéjével szemeit s mosolyra húzva szájacskáját, kínálta virágait:

— Tessék szép szegfűt venni!

Mind elkelt a virága, csak egy szál piros szegfű maradt utolsónak, annak nem akadt gazdája. Fáradtan, tikkadtan vánszorgott ki a kis leány a vendéglő kéjesen zsibbasztó légkörű terméből s leült a színház hideg kőlép-

csőjére. Egy darabig még búsan tekintett a szemben levő kávéház tükörfényes ablakaira, figyelmesen hallgatta azt a ki-kihallatszó zsongó zajt, aztán elmosódott szemei előtt a kép, szédület fogta el és elaludt. Elaludt, álmódva szépet, fényes tündér palotáról, aranyos hintón járó szép asszonyok, daliás urakról, kiknek fényűző pompával terített asztalánál neki is jutott hely, vele is eltréfálgattak azok a daliás urak s ez annyira boldoggá tette a leánykát, hogy bűgő-gerle módjára szívből édesen felkacagott. Talán először életében! De az ilyen szerencsétlen kis nyomorultaknak még tán álmukban sem szabad boldognak lenniök. Egy rendőr észrevette az alvó leánykát s felköltötte, bevitte az ügyeletes rendőrbiztos elé, ki aztán szállást adott a leánykának reggelig. S a szegény kis pária azt sem tudta tán mi történik vele, őt fogva tartotta az az édes, káprázató, csalóka álmkép, melyből nem maradt meg semmi, csak az az utolsó szál piros szegfű, mely hervadtan, búsan hajtotta le fejcskáját a kis leány kezében.

— **(Éhező-kúra.)** *Hughes* Perry amerikai lelkész a napokban fejezte be hét hetes koplalását, mely idő alatt kizárólag csak vízzel élt. Ennek a hallatlan koplalásnak, mely *Succi* összes rekordjait lefözi, az volt a célja, hogy a lelkészt súlyos gyomorbetegsége gyógyítsa. A böjt alatt *mr Perry* nem feküdt ágyban, hanem mindennap sétált. Az első nap iszonyu éhséget érzett, azután azonban az egész hátralevő idő alatt jól érezte magát, bárha igen elgyöngült és élő csontvázzá soványodott. De használt az alapos koplalás; a lelkész gyomorbetegsége elmúlt.

— **(Furcsa boszu.)** *Kracz* Mihály kocsolai lakoson furcsa boszút állottak haragosai, *Móricz* István és *Bódog* József dunaföldvári suhanclegények. Meglestek, mikor egy utszéji csárdába betért s míg ő odabenn bozrogatott, addig ők kint a csárda előtt álló lovairól az összes szerszámokat levagdosták. A boszuálló legényeket a káros feljelentette a bíróságnál s most onnan várják büntetésüket.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Pilch* Ernő pécsi kir. törvényszéki joggyakornokot a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká kinevezte.

— **(Csaló könyöradománygyűjtő.)** Ugy látszik, valami szélhámos járja be a házakat pár nap óta s magát leégett szijgyártómesternek vallva, hamisított bizonyítványok alapján könyöradományokat gyűjt. Ma délután a bányaigazgatósághoz is bement, honnan telefonon értesítették róla a rendőrséget. Azonban mire egy rendőr kiment érte, a szélhámos csaló megugrott. Most keresik.

— **(Hedin Tibetben.)** *Hedin*, a híres Ázsia-kutató, kinek utazását már előzőleg ismertettük meg olvasóinkkal, táviratilag tudatja, hogy ismét elindult Tibetbe. Vele van *Izlam* Bai, kinek csodás megmentését »Ázsia sivatagjain keresztül« című érdekes könyvében írja le *Hedin*. A cár is érdeklődik ezen kutató utazás iránt, és elrendelte, hogy három kózikot fedezetül adjanak *Hedin* mellé, nehogy Tibetben ő is *Landor* sorsára jusson.

— **(Vásár-áthelyezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolnavármegye területéhez tartozó *Simon-torony* községben a f. évi szeptember hó 5. és 6-ára eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi augusztus hó 29. és 30-ára tartassék meg.

Ma délután 4 órától esti 8 óráig a „PANNONIA“ kertben
a 44. gy.-ezred zenekara nagy **uzsona hangversenyt**

rendez.

Esti 8 órától pedig **Farkas Sándor** rendezti esti zenéjét.

Szabad bemenet. — **Pschorr-sör.**

— **(Ki akar kost nyerni?) Szabó** Sándornak malom-utcai vendéglőjében holnap (vasárnap) nagy tekeverseny tartatik, melyben a főnyeremény egy 130 kilogramm súlyu, hízott alföldi kos lesz.

— **(Kiskereskedők kongresszusa.)** A magyarországi kiskereskedők holnap (vasárnap) tartják a fővárosban első szak-kongresszusukat a következő napirenddel: 1. A kiskereskedők társadalmi és megélhetési viszonyai. 2. A kiskereskedők országos szövetezete. 3. A fogyasztási szervezetek és kiskereskedők helyzete. A vámterület és a választói jog. 5. Italmérési mizériák. 6. A kiskereskedők hitelügye. 7. Indítványok. A kongresszusra meghívták az összes kereskedelmi és iparkamarákat és különféle kereskedelmi egyesületeket.

— **(Megszurkált ember.) Ligeti** Imre, kónyi lakos, csendes borozgatott az ottani korcsmában, midőn belépett oda *Keszthelyi* István Ligetinek régi ellensége. Mikor meglátta Ligetit, hozzá rohant és minden szó nélkül kést rántva elő, azt egymásután többször a mellébe szurta. A megszurkált ember véresen rogyott össze s úgy vitték haza kocsin s most ápolás alatt van. Keszthelyi ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Magyarfaló horvátok.)** A horvátok magyarellenes hangulatát szomorúan illusztrálja a következő eset, mely Berzencén történt. A berzencei állomásfőnök a déli vasut indóházánál tekepályát készíttetett s ennek megnyitási ünnepélyére meghívta a berzencei uri társaságot s néhány horvát állomásfőnök kollegáját is. Az ünnepségből azonban botrány lett, mert a meghívott horvát vendégek magyarellenes kilakadásai és szitkozódásai csakhamar véget szakítottak a mulatságnak, mikor pedig az egyik bárdolatlan horvát vendég büszkén verve mellét kijelentette, hogy »ő Horvátországban a magyar lobogót letépte és mindig le is fogja tépni azt a rongyot, valahányszor azt kitűzik«; a jelen volt magyar urak mélyen megbotránkozva, szó nélkül ott hagyták a társaságot.

— **(Állatjárvány-hírek.)** Megyénk Áta, Hosszúhetény és Nagykozár községében fellépett a sertésorbánc a sertések között. Ugyanez a járvány Hárságy és Jánosi községekben megszűnt. Rácmeske községben megszűnt a szarvasmarhák között a hólyagos kiütés; ugyanez a járvány Szellő község szarvasmarha-állományában megszűnt.

— **(A halottégetés terjedése.)** A párisi Pére-Lachaise temetőben levő nagy krematoriumban főnállása óta már több mint harminchétezer hullát égettek el. Az első évben, 1889-ben az elégetett testek száma 749 volt, ezután évről-évre növekedett, míg végre tavaly elérte a négy és fél ezret. Az idei félév eredménye mutatja, hogy a növekedés még nem érte el tetőpontját. Ma husz esztendeje csak három városnak volt halottégető kementéje és pedig Milanónak, Gothának és Washingtonnak; most már több mint hetven krematorium van, ezek közt huszonhét Olaszországban és husz Amerikában. A halottégetés Angliában is egyre terjed, Németországban is már hat krematorium van, ha hozzáveszük az épülőfélben levő eisenachi-t. Ausztria-Magyarország a pozsonyival lesz kénytelen beérni. Különben a halottégetés sehol sem terjedt el annyira, mint Japánban, ahol a tokiói 40,327 halott közül 19,254-et égettek el.

— **(A rövidlátó szállodatulajdonos.)** Mulatságos dolog történt egy párisi vendéglőssel, aki annyira rövidlátó, hogy hatalmas szemüvege dacára a saját feleségét sem ismeri meg, a szálloda személyzetének tagjait pedig minduntalan összecseréli egymással. Monsieur L. . . (ez a vendéglős neve)

egy napon személyesen fogadott fel egy fiatal embert, akinek nem volt más dolga, mint hogy az ablakokat tisztítsa. A fiatal embernek azonban az a rossz szokása volt, hogy amikor magára hagyták, nyomban újságok olvasásába merült. Egyizben azonban rajtkapta a gazdája, amikor épen egy érdekes cikk olvasásával loglalkozott, ahelyett hogy az ablakokat tisztította volna. A dologra elcsapás következett. A fiatal ember szobája felé vánszorgott, ott legjobb gunyáját öltötte föl, egyéb cók-mókját pedig ládikájába zárva, a szálloda pénztárához ment, hogy hátralékos bérét fölvegye. Ez megtörtént. A fiatal ember még egyszer a pitvarból visszapillantott, amikor szeme a szállodásra esett. L. ur erre közelebb lépett. »Ugy látom, hogy maga foglalkozást keres« — kérde a távozó legénytől. — »Igen, uram« válaszolt az elcsapott ablaktisztító. — »Tud-e ablakot tisztítani?« — folytatta a vendéglős a kérdezősködést. — »Ez a mesterségem« — volt a legény felelete. — »Hlsz maga használható embernek látszik — vélekedik a szállodás. — Ablaktisztítót az imént csaptam el, huszonöt frankja volt havonkint, magát azonban harminc frankkal alkalmazom. Nyomban munkába állhat.«

Negyedóra mulva a legény az imént elhagyott szobában ismét belemerült az újságokba.

— **(Agyonszúrta a szomszédja lovát.)** *Koleszáríts* Márk kőényi lakos a napokban oly sebesen hajtatott végig a réten, hogy szomszédjának, *Klein* Mártonnak ott legelő lovát kocsijával elütötte, miközben a kocsirod oly erővel lökte meg a lovat, hogy annak szügyét átfúrta. A ló menten kiadta páráját s most a káros panaszt emelt a sebesen hajtó gazda ellen a bíróságnál kártérítés iránt.

— **(Divathóbortok.)** Ez egyszer Angolország a hazája a két divathóbortnak, a zsebkendő és a zseb nélkül szűkalkodó női ruhák divatjának. Az angol hölgyek most a kabátjuk, illetőleg a derék ujjában viselik a zsebkendőt, mert a modern szűk toalettek nem tűnnek zsebet a ruhában. A divatos öltözékek számúzték már a kis órazsebeket is, úgy, hogy a hölgyek aranycsaton az övükön viselik az órájukat, nagy elszörnyűködésére a rendőrségnek, a mely ebben a viseletben a tolvajlásra való felbujtást lát. Nincs tehát több zseb a női toaletteken. A divatosan öltözködő hölgyek a derék bal ujjában rejtegetik a kis csipkekendőt, az aprópénzt pedig aranyláncon függő kis táskában tartják, szintén a bal kezükön. Annyi bizonyos, hogy ez az új divat sem nem kényelmes, sem nem kellemes. Ez vezette London egyik leghiresebb szabónőjét arra a gondolatra, hogy a modern szűk szoknyának az alsó szegélyébe belül varr zsebet! Ennek a divatnak is akadtak már követői, de azért aligha fogja ez a képtelen találmány a zsebkendőviselet legujabb divatját megszüntetni.

— **(A cápa.)** A cápa olyan mint a hiu asszony: mindig beszélget magáról. Ha megjelenik Fiumében, vagy az Adria egyéb pontján, mindjárt bele kerül a személyi hírekbe, mint valami notabilitás. Sőt ha nem lelik meg, akkor is bele kerül az újságba. Most megint feltűnt a láthatáron. Triesztből táviratozzák ugyanis, hogy hatalmas cápát láttak a kikötőben. A tengeri szörnyeteg lapunk zártáig még nem evett meg senkit.

— **(„Nádor“ kávéház.)** Már több ízben alkalmá volt olvasóinknak lapunk hírde-

tési rovatában tudomást szerezni arról, hogy az azelőtt is jó hírnévnek örvendő »Nádor« kávéházat *Büttner* József vette át, ki nem csekély szakismerettel és költséget nem kímélve, teljesen a modern kor igényeinek megfelelően rendezte be kávéházát és kerthelyiségét, mely most kedvenc találkozási és mulatóhelye a közönségnek. Büttner József tőle telhetőleg igyekszik pontos kiszolgálás, kitűnő kávéházi italok és hűsítő, valódi borok felszolgálásával megnyerni a közönséget, mi sikerült is neki, mert a publikum — mely a belvárosban, oly közel a piactérhez, alig talál kellemesebb kerthelyiséget — a »Nádor« kávéházat tömeges látogatásával kellő pártolásban részesíti.

Művészet, irodalom.

○ **Cimbalmozók figyelmébe.** Az Erdélyi Dezső cimbalomtanár szerkesztésében megjelenő »Cimbalom-Szalom« 11-ik júliusi száma megjelenvén, újból fölhívjuk a cimbalmozók figyelmét ezen folyóiratra, mert minden száma ugy tartalmára, mint átirására fölülmulja az eddig létező cimbalom-folyóiratokat. A 11-ik szám a következő tartalommal jelent meg: 1. »Te csak mulass, én majd sirok«. 2. »Ha felülök a csacsira«. 3. »Elvirult az orgonafa virága«. 4. »Ritkán ragyog fényes csillag«. 5. »Friss csárdás«. 6. »Lengyel hymnus«. 7. »Ismerek egy szívet«. 8. »Görögdinnye tánc« (Uj Pas de Quatre). Ezen két utóbbit az összes fővárosi zenekarok játszák s még sehol meg nem jelent. Előfizetési ára negyedévenként 1 frt 50 kr. Előfizetni lehet a kiadóhivatalban Budapest, Károly-körút 8. szám alatt.

○ **Befőttek könyve.** Zilahy Ágnes kitűnően jó magyarosan megírt szakácskönyve mellé megírta befőttekről szóló könyvét is s ezzel bizonyosan nagy örömet szerzett Zilahy Ágnes a magyar háziasszonynak. Nagyon sok hasznos tanácsot ad a gyümölcsök, főzelekek, saláták épen való eltartásáról, a szalicil használatáról a befőtteknél, a különféle gőzbefőtt gyümölcsökről, az aszalt gyümölcsökről stb. Nemcsak kezdő gazdaasszonyok, hanem tapasztalt háziasszonyok is tanulhatnak számos praktikus dolgot belőle. És a mit különösen ki kell emelnünk az, hogy tiszta, jó magyarsággal van megírva ép úgy, mint a hogy igazán magyaros minden receptje is annak a könyvnek. Melegen ajánljuk minden háziasszony és fiatal leány figyelmébe. Ára csinosan bekötve 60 kr., megrendelhető Singer és Wolfnernél, Andrassy-út 10; de kapható minden könyvkereskedésben is.

○ **A Divat Újság** hatodik évének 13-ik száma a szokásos dúsz tartalommal megjelent. Rendkívül gazdagságu nyolcoldalas főlapján a legujabb divatot számos képpel, bő magyarázattal ismerteti, a mit megkönnyít a kétoldalas szabásminta-iv. Színes divatképe hónaponként a legremekebb öltözékeket ábrázolja, míg kézimunka-mellékletén az egyszerűtől egészen a pompásig való kézimunka-magyarázatokat hozza oly könnyen megérthető modorban, hogy az ma már számos leányiskola tanítólapjává vált. E mellett az olvasó mulattatásáról sem feledkezik meg. A minden számhoz mellékelt szórakoztatót kedves novellák, háztartási tudnivalók és egyéb jótanácsok töltik ki. A hónaponként kétszer megjelenő Divat Újság nagyon olcsó. Postán való szállítással a ju-

jius—szeptemberi negyedévre 1 forint 10 krajcár. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4. szám.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. július 8. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 60.0 (súlyedő.)

Hőmérsék = 16.7 °C

• maximuma: 23.0 °C

• minimuma: 15.8 °C

Párányomás: 11.4 mm.

Relatív nedvesség: 80.

Felhőzet: 6° cum. NE.

Szélirány s erő: N. 4.

Csapadék 24 órai: 1.7 mm.

Derült, enyhülés.

Dr. Czírer.

Törvénykezés.

Megszűnt sajtópör.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 8.

A kik a mára kitűzött sajtóügyi végtárgyalástól valami nagy érdekességet vártak, azok alaposan csalódtak. Pedig a végtárgyalásnak több körülmény adta meg az érdekesség látványát. Már maga az elég érdekességet ígért, hogy a panaszos — nő és hozzá még szép, fiatal nő volt. Legalább ez a hír előzte meg azok részéről, a kik látták, mikor panaszának sürgetése végett pár hónappal ezelőtt Pécssett járt. De növelte ez érdekességet a pikáns háttér is, a mely a végtárgyalás anyaga megett állott. Elcsabított leányzó; a zsarolásig megzsebelt csabító; elítélés a zsarolásért; az öt havi börtönre szóló ítéletnek királyi kegy útján elengedése mind oly dolgok voltak, melyek a panaszosnő személyét érdekességgel vették körül. Hát még maga a sajtópör anyaga: csavargás miatt kiutasítás az Alföld egy nagy városából, Hódmezővásárhelyről s ennek megfelelő regényes módon az inkriminált hírlapi közleményben való feltalálása; a megsértett szép nő, kiről az illetőségi helyén, Szegzárdon megjelenő egyik lap ki merete írni, hogy erkölcsstelen magaviselete miatt utasították ki Hódmezővásárhelyről, a ki pedig a hódmezővásárhelyi rendőrség ellen hivatalos hatalommal való visszaélés miatt Kállay szegedi főispánnál tett feljelentést s a rágalmozó közleményért sajtóbírótság útján várt elégtételt — egyáltalában érdekes s részleteiben talán izgalmasnak is ígérkező eseményt jelentett. Végül hozzávéve még azt is, hogy a panaszosnő, kinek ügyében annak idején Polónyi Géza az országgházban is interpellált, oly illusztris erkölcsei tanukra hivatkozott, mint Szilágyi Dezső és még többen, — nem csoda hát, ha ma délelőtt 9 órára pontosan megjelentek a harmadik évnegyed összes esküdtjei és érdeklődve várták a tárgyalás megkezdését.

— Hol a panaszos? ezt susogták mindenfelé, de bizony kíváncsiságuk nem nyert kielégítést.

Horváth Ignác, a »Tolnamegyei Közlöny« rokonszenves megjelenésű munkatársa, a vádlott, ott volt már a végtárgyalási terem előszobájában, de a szép panaszosnő nem volt sehol.

Az elnöki szolgálta pedig szorgalmasan interjuvulta a folyosón álló újságírókat.

— Tekintetes uraim, nem tetszik tudni, hol található a panaszosnő. Azt mondják, itt van a városban. De senki sem tudja, melyik szállodában, vagy hol van máshol a lakása s még mindig nem jelent meg.

A meginterjuvult újságírók a legnagyobb sajnálatukra nem voltak képesek utbaigazítást adni a szép panaszosnő lakása felől s így vártak az esküdttek s az egybegyűlt publikum tovább.

Majd Sável Kálmán elnök is megjelent s betért a bírák szobájába, de sem a panaszosnő, sem képviselő ügyvédje, Geiger Gyula, sem a tanúk közül senki sem mutatkozott.

Dacára annak, hogy más sajtótárgyalásoknál szigorúan ragaszkodik a bíróság a kilenc órához s az esküdttek, ha esetleg megkésnek, rögtön pénzbírságnak néznek elébe, most a tárgyalás megkezdésével még mindig késlett.

Végre háromnegyed tíz órákor az elnöki szolgálta kikiáltotta a folyosón:

— Wallenstein Róza!?

De a szép panaszosnő csak nem jelent meg, dacára, hogy egy jókedvében levő esküdt esdeklő kedveskedéssel hangoztatta még egyszer a keresztnevét:

— Rózácska?!?

Az elnöki csengő hangjaira ezután ekkor bevonultak az esküdttek a végtárgyalási terembe, hol már Sável Kálmán elnöklete alatt — helyet foglalt a bíróság. A vádlott Horváth Ignác is ott volt helyén, de a vádló asztalnál úgy az ügyvéd széke, mint a szép panaszosnő számára az asztal mellé az elnökkel szemben odakészített szék üres volt.

Sável Kálmán elnök előadta, hogy végtárgyalásra ki van tűzve Wallenstein Rózanak Horváth Ignác szegzárdi lakos ellen sajtó útján elkövetett rágalmozás és becsületsértés vétsége miatt tett sajtóügyi feljelentése. A panaszosnő kérelmére a végtárgyalási határnap ma délelőtt 9 órára tűzött ki; az erről szóló végzés a panaszosnő képviselőjének, Geiger Gyula szegzárdi ügyvédnek a rendes határidőn belül kézbesített is. Maga a panaszosnő felzeten értesítettetett a határnapról, de Budapestben Gizella utcában, hol lakása be volt jelölve, nem találták. Az értesítés visszaérkezvén, a panaszosnő ügyvédje Budapest, Izabella-utcát jelentett be ügyfele lakásául. Itt sem találták azonban a panaszosnőt s az értesítés tegnap érkezett vissza a bírósághoz azzal, hogy panaszosnő Szentesen, vagy Szegeden található a »Központi Kávéház«-ban. Hát ott már egy éjszaka alatt nem lehetett keresni, de különben is jogi képviselője szabályszerűen megidézttetvén, a panaszosnő meg vagy meg nem jelenése közönbös volt a végtárgyalás megtartására.

Az elnök tehát felhívta Horváth Ignácot, hogy ezeket tekintetbe véve, kéri-e az eljárás megszüntetését?

Horváth Ignác kérte a további eljárás megszüntetését s felszámította 19 forintban a költségeit.

A bíróság erre visszavonult határozathozatalra s bár az esküdttekre semmi szükség sem volt már, azok is megvárták ezt a határozatot.

Tíz órákor azután Sável Kálmán kihirdette a bíróság határozatát, melylyel az ügyben a további eljárást a panaszos és jogi képviselője elmaradása folytán megszüntette s a panaszosnő ellenében a panaszolt fél javára 19 forint költséget megállapított.

Igy végződött a szép panaszosnő sajtópöre s az esküdtteknek egy órai várakozás után az az elégtételük sem volt meg, hogy legalább láthatták volna!

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi »Miasszonyunk«-ról nevezett rend tanító- és nevelő-intézetének Értesítője az 1898/99. iskolai évről. —

A lefolyt iskolai évről szóló visszajelentéssel kezdődik az értesítő, mely cikkben dátum szerint vannak felsorolva az iskolai év nevezetesebb eseményei, hazafias és gyászün-

nepélyei, hangverseny és egyéb mulatságai, végül az évvégi záróvizsgálatok sorrendje.

Az intézet állt külső négyosztályu elemi iskolából; belső négyosztályu elemi iskolából; négy osztályu polgári iskolából és négyosztályu tanítónőképzőből.

A külső elemi iskolában 2 hitoktató és 6 tanítónő volt; a belső elemiben 1 hitoktató és 5 tanítónő; a polgári iskolában 1 hitoktató és 6 tanítónő; a tanítónőképzőben 1 hitoktató, 1 tanár, 7 tanítónő és 1 tornatanár működött.

Az Értesítő ezután közli a bevégzett tananyagot a tanítónőképzőben, hol 27 rendes és 6 magántanuló képesített; még pedig 28 magyar és 5 magyar-német tannyelvű iskolai tanítónőnek.

Az intézeti könyvtárról szóló beszámoló után az intézeti növendékek érdemsorozata következik.

A külső elemi iskola első osztályába járt 86 növendék, mind róm. katolikus és magyar anyanyelvű; 13 volt kitűnő, megbukott 20, a többi jeles, jó és elégséges osztályzatot nyert. Pécsi volt 62, a többi vidéki. A második osztályba járt 86 növendék; 85 róm. kath. és 1 evang. református; 80 magyar és 6 német. Kitűnő osztályzatot nyert 14, megbukott 15. Pécsi volt 62; a többi vidéki. A harmadik osztályba járt 82 növendék: 80 róm. kath. és 2 evang. református; 81 magyar és 1 német. Kitűnő osztályzatot nyert 12; megbukott 20. A negyedik osztályba járt 63 növendék; 62 róm. kath. és 1 evang. református, mind magyar. Kitűnő volt 14, megbukott 12. Pécsi volt 52. A négy osztályba tehát járt összesen 317 növendék; 313 róm. kath. és 4 evang. református; magyar volt 310, német 7; kitűnő osztályzatot nyert 53, megbukott 67; helybeli volt 248.

A belső elemi iskolában az első osztályban volt 17 növendék; 16 róm. kath. és 1 német; 8 kitűnő volt, 2 megbukott; helybeli 14. A második osztályban volt 21 növendék; 20 róm. kath. és 1 református; 16 magyar, 5 evang. Kitűnő tanuló volt 8, nem bukott meg egy se. Helybeli volt 9. A harmadik osztályban 19 növendék volt; 18 róm. kath. és 1 evang. református; mind magyar. Kitűnő volt 11; a többi is végzett. Helybeli volt 12. A negyedik osztályban volt 15 növendék; mind róm. katolikus; 13 magyar és 2 német; 7 kitűnő volt, nem bukott meg egy se. Pécsi volt 6, a többi vidéki. Összesen a négy osztályban volt 72 növendék; 69 róm. kath. és 3 evang. református; magyar 64 és német 8; kitűnő 34, megbukott 2; a többi jeles, jó és elégséges bizonyítványt nyert; helybeli volt 41, a többi vidéki.

A polgári iskolában az első osztályban volt 45 tanuló; 44 róm. kath. és 1 ev. ref.; 41 magyar és 4 német: kitűnő 4, megbukott 15; helybeli 24. A második osztályban volt 66 tanuló; 62 róm. kath. és 4 ev. reform.; magyar mind; 12 kitűnő volt, 9 megbukott; helybeli volt 38. A harmadik osztályban volt 65 tanuló; 62 róm. kath., 2 evang. reform. és 1 izraelita; 63 magyar és 2 német; 28 kitűnő volt és 4 megbukott; helybeli volt 38. A negyedik osztályban volt 42 tanuló; 41 róm. kath. és 1 ev. református; 41 magyar és 1 német; 18 kitűnő volt és egy se bukott meg; helybeli volt 15 tanuló. Összesen 218 tanuló közül 209 róm. kath. volt; 8 evang. református és 1 izraelita; 211 magyar és 7 német; kitűnő volt 62, megbukott 28; helybeli volt 115 növendék.

A női tanítóképzőben az első osztályban volt 28 növendék; 24 róm. kath., 1 evang. reform. és 3 izraelita. Magyar 28; kitűnő volt 9, megbukott 2. A második osztályban volt 20 növendék; 19 róm. kath. és 1 evang. református; mind magyar. Kitűnő volt 10; egy se bukott. Helybeli volt 7 növendék. A harmadik osztályban 22 növendék közül 20 róm. kath. és 2 ev. reform. volt; mind magyar; kitűnő osztályzatot nyert 10, a többi

is végzett. Helybeli volt 10. A *negyedik* osztályban volt 27 növendék; 24 róm. kath., 1 reform. és 1 izraelita; 27 magyar és 1 német. Kitűnő volt 18 növendék; meg nem bukott senki. Helybeli volt 5. *Összesen* a 97 növendék közül 87 róm. kath., 5 ev. reform. és 5 izraelita, 96 magyar 1 német volt; kitűnő osztályzatot nyert 47, megbukott csak 2 növendék; helybeli volt 22.

Az intézet *összes tanfolyamain* pedig volt 704 növendék; 678 róm. kath., 20 ev. ref. és 6 izraelita; 682 magyar és 22 német; kitűnő volt 99, sikerrel végzett 413, megbukott 195; helybeli volt 428 növendék.

Végül az Értésítő közli az intézeti Internátus szervezetét és a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik be.

(A tejgazdasági tanfolyamra jelentkezett baranyamegyei tanítókból a m. kir. valóság és közoktatásügyi miniszter egyet sem vett fel. Oka ennek az, hogy a pályázati feltételekben benne volt, miszerint azon községbeli tanítók, ahol gazdasági ismétlő iskola van, előnyben részesülnek. S miután az ilyenekből kitellett a megszabott létszám, a többi pályázót mellőzni kellett.

Közgazdaság.

□ A gazdasági helyzet. Furcsa időköt élünk. Hiába látjuk a kereskedelmi, ipari és földművelésügyi politika zászlaján a régi, be nem vált jelszavak helyett a nemzetgazdasági helyzet javulását célzó és óhajtó mottókat. Közgazdasági állapotaink annyira hánytvetett szekere még mindig nem tud kievickélni valóságos helyzetéből.

Agraristák és merkantilisták szokatlan egyértelműséggel helyeslik a földművelésügynek jelenlegi politikáját; égisz dicsérik annak vezetőjét. De magasztalták már akkor is, a midőn még annak a kormány-cégnek volt beltagja, melynek firmáján sehogy se tudtuk fölfedezni a már szálló igévé vált »jog, törvény és igazság« jelszavát.

Ha a nemzetgazdasági irodalom egyik-másik külföldi művelője a magyar viszonyokat tanulmány tárgyává tenné, s evégből a magyar sajtót venné kuttorrásul, a külföld ismét azt olvasná, amiről — sajna — ma már csak dajkáink mesélnek, hogy: »Magyarország tejjel-mézzel folyó Kánaán.«

Hej, be másként van ez a valóságban.

A közgazdaság terén uton-utfélen oly mozzanatokkal találkozunk, melyek a magyar gazdának a jobb jövőbe vetett bizalmát nagyon megingatják. A sok közül csak arra a vizsás állapotra utalunk, mely népünknek földműveléssel foglalkozó részét legelsőbbben érinti: *a természetellenes gabonaáralakulásra.* Addig míg gazdáink magtárai üresek voltak, a buza és a többi termény ára örületes gyorsasággal szökkent fel. Most, hogy a termés betakarítása előtt állunk, az árak szédületesen hanyatlának. És vajjon mi okozza ezt az abnormis állapotot? Talán a termés bőséges volta? Dehogy az! Hiszen hiába beszélnek bizonyos körök jó termésről, a földművelésügyi miniszteriumból kikerülő termésbecslési jelentések hiába igyekeznek a világgal elhitetni, hogy a magyar föld ez idén kielégítő mennyiségben adja vissza a beléje vetett magvakat, mindannyian tudjuk, látjuk, hogy a meg nem szűnő esőzések a gabonát úgy mennyiségileg, mint minőségileg súlyosan támadják meg. A meszterkelt áralakulásnak főokát tehát abban a körülményben véljük fölfedezni, hogy a konjunkturák irányítását kizárólag a budapesti nagykereskedők gyakorolják. A vidék kereskedőit és a gazdákat ettől teljesen kizárták.

A termelő ezzel szemben érdekeit — egyelőre — csak azzal védheti meg, hogy terményét nem dobja minden áron a piacra, hanem vár addig, míg az árak olyatén alaku-

lása következik be, mely a gazdákra nézve megfelelő.

Bár a jóslás nem mesterségünk, ezuttal mégis azt a tanácsot adjuk gazdáinknak, hogy a gabona eladásától egyelőre tartózkodjanak; várják be azt az időt, amikor a tavalyi kedvező árak ismét napirendre kerülnek. Hogy ez nem fog soká késni, ezt a következtetésünket az amerikai, orosz, román és — sajna — a magyar kedvezőtlen termésviszonyok igazolni látszanak.

Pető Lajos.

□ Szeszfőző tanfolyam Budapesten. A Magyar Mezőgazdasági Szesztermelők Országos Egyesülete által folyó hó 23-ától augusztus 5-ig a Köztelken tartandó szeszfőzőtanfolyam — mint az eddigi jelentkezésekből kitűnik — igen látogatottnak ígérkezik. A tanfolyam a szeszgyártás és szeszadózás technikáját és általában a szeszfőzéssel összefüggő minden kérdést fel fog ölelni. Az egyesületet a tanfolyam rendezésére az indította, hogy az ily tanfolyam már több, mint egy évtized óta nem tartatott s azóta a szeszgyártás terén oly újítások merültek föl, melyeknek az érdekelt körökkel való közlésére és tudomásul hozatalára az ily tanfolyam kiválóan alkalmas eszközül kínálhatik. A szeszfőző tanfolyam az elméleti és gyakorlati előadásokra egyaránt ki fog terjeszkedni, délelőtt tartatnak az elméleti előadások, a délutáni órákban pedig gyakorlati előadások tartatnak a műegyetemi laboratóriumban és a fővároshoz közel eső szeszgyárakban. A tanfolyam hallgatói közé felvételnek: szeszfőződe tulajdonosok, szeszfőződe kezelők s oly birtokosok, a kik a szeszfőzéshez szükséges szakismereteket megszerezni óhajtják. A tanfolyamra jelentkezni lehet július hó 15-ig a Magyar Mezőgazdasági Szesztermelők országos Egyesülete titkári hivatalánál (Budapest Köztelek) a részvételi díj 20 frt, mely a jelentkezéssel egyidejűleg küldendő be az egyesület pénztárához (Budapest köztelek.)

□ A májusi állatvásárok. A magyar birodalomban május hónapban összesen 639 országos állatvásár tartatott, ebből 140 Horvát-Szlavonországban. Ezen állatvásárookra felhajtattott összesen: 569.808 szarvasmarha, 222.468 ló, 157.580 juh és 134.677 sertés a magyar anyaországban, 93.341 szarvasmarha, 23.748 ló 4038 juh és 29051 sertés Horvát-Szlavonországokban. — Eladatott pedig 216.096 szarvasmarha (183.644 a Dráváninnen, 32.452 a Drávántul) 51.115 ló (45. 581—5534) 81.777 juh, (89.329—2.448) és 63.116 sertés (51.450—11.666). Legtöbb szarvasmarhát a nagy-enyedi, besztercei, magyar-láposi, Horvát-Szlavonországokban a ludberiegi vásárookra hajtottak fel, legtöbb lovat Gyulára, Pécsre és Besztercére, a Drávántul pedig Mitrovicára és Vinkovciba. A rimaszombati, újvidéki és pápai vásárookra sertésvész miatt nem volt sertésből felhajtás.

TÁVIRATOK.

— **Belgrádi események.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Milán király elleni merényletből kifolyólag a tegnapi nap folyamán és az éjjel újabb elfogatások és házkutatások történtek Belgrádban. Tegnap Milán szerencsés megmenekülésének öröme óriási fáklyásmenet vonult a belgrádi konak elé, melynek erkölyéről Milán és Sándor királyok beszédet intéztek a néphez. A diákokat és szocialistákat, kik a fáklyásmenetet zavarták, a rendőrség elfogta.

— **Francia-német barátkozás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy párisi lap azt a hirt közli, hogy Vilmos császár augusztus 4-én a Hochenzollern Jachton Saint-Maloba fog jönni.

Az összes párisi lapok kiemelik Vilmos császárnak az Iphigenie francia iskola-hajón tett látogatása és a német császár és Loubet elnök közti táviratváltás jelentőségét. Több lap szükségesnek tartja, hogy a kormány nyilatkozzék a német-francia viszony tekintetében bekövetkezett irányról.

A Figaro meglepedésének ad kifejezést a Páris és Berlin közti közeledés fölött és megjegyzi, hogy harminc év óta először történik, hogy a német császár Franciaországot „az önök nemes hazájának“ nevezi.

— **A büszke spanyol.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Lueger bécsi polgármester ellen irányuló legutóbbi utcai tüntetésekről szóló interpellációkra Lueger dr. — a lapok szerint — egyebek közt azt válaszolta, hogy ő meg van győződve róla, miszerint az állami hatóságok meg fogják tenni kötelességüket s nem fogják túrni az utcai politikusok üzelmét és a közügyeket nem teszik azok kezébe, akik megoldásukra nincsenek hivatva.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi július hó 8. napján tartott helyvásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza ó 8.60.—9.—; kétszeres ó 6.50.—6.70; rozs ó 6.40.—6.50; — árpa őszi 5.—5.20; tavaszi — zab tavaszi 5.30.—5.40; uj — — —; búkköny — —; kukorica ó 4.70—4.80; széna 1.50.—1.80; szalma 1—1.20.

Kínálat: közép, mintegy 370 gabona-kocsi volt a piacon.

Nyilt-tér.

Minthogy a tavasz clórehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttest egyaránt fenyeget a **járványok veszélye**, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert **olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz** lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt **élvezet-szerként** szerepel, másrészt mert **dús szénsav-tartalmánál fogva, specifikus óvószer** is a **típhus, cholera** és a **gyermektiphoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése** ellen. Ehhez járul még, hogy a **csecsemőt** is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes **hurutos bélbántalmak** ellen, **míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer.** A már meglevő **gyomor- és bélhurutot** gyermekeknél és felnötteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be **szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire**; a **gyermek**ek lázas megbetegedéseinél pedig **nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.**

— **Kedvelt borviz.** —

*A mohai Agnes-forrás
kezelősége.*

Főraktár:

Edeskaty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelős-szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Bádogos-tanoncz

felvétetik teljes ellátással

Fehérvári Sándor

bádogos mesternél

Pécsett, Ferencziek utcája 26.

A régi híres

„Nádor” kávéház.

Legkellemesebb szórakozóhely
gyönyörű kerttel, a legjobb minőségű
likőrök és egyéb kávéházi ita-
lok ugy nappal mint éjjel, pontos és
szolid kiszolgálás mellett.

Egész éjjel nyitva!

A nagyérdemű közönség becses párt-
fogásáért esedez

kiváló tisztelettel

Büttner József.

BERGER-féle GYÓGYÍTÓ KÁTRÁNY-SZAPPAN

tehtetélyes orvosok ajánlják, Európa legtöbb államában
lényes sikerrel alkalmazzák

mindennemű bőrkiütés
ellen, nevezetesen idült pikkely-sömör, kozz
s elősdi kútegek, ugyszintén orr-rezesség,
ötvar, tagydag, lábizzadás, tej- és szakáll-
korpa ellen. A Berger-féle kátrányszappan
tartalmazza a fa-kátránynak 40%-át és min-
den egyéb, a kereskedelemben előforduló kátrá-
rányszappanoktól lényegesen különbözik.
Csalások elkerülése végett határozottan Berger-féle
kátrányszappan megrendelése s az ismert védjegyre való
figyelmeztetés kéri. Idült bőrbetegségeknél sikerrel
alkalmazatik a kátrány-szappan helyett a

Berger-féle gyógy-kátrány-kénszappan
A gyengébb kátrányszappan az

ARCBOR TISZTATALANSÁGAI
eltávolítására, a gyermekeknek valamennyi fejbetegségei
ellen felülmulthatatlan bőrtisztító mosdó és fűrdőszappan
mindennapi használatul szolgál a

Berger-féle glicerin-kátrány-szappan
85% glicerin tartalommal és finom illattal.
Ára minden fajnak használati utasítással együtt
darabonként 35 kr., 6 darab 1 frt 90 kr.

A többi Berger-féle szappanokból különösen kiemelendők:
Benzoe-szappan a bőr finomítására, borax-szappan
pattanások ellen, **carbolszappan** a bőr simítására himb-
helyeknél és mint fertőtlenítő szappan, **Berger-féle fenyő-
fűrdő-szappan** és fenyű szappan, **Berger-féle gyer-
mek-szappan** a zsege kor részére (25 kr.)

Berger-féle Potrosulfol-szappan
rezes orr, kiütés, bőrvizkettség és arcvörösség ellen,
szepítő szappan igen hathatós,

Berger-féle kénes tejszappan
mitesszer és arctisztatlanság ellen. Tannin szappan láb-
izzadás és hajkihullás ellen.

Berger-féle fogszappan köcsögben
1. sz. rendes fogaknak, 2. sz. dohányosoknak. Ára 30 kr.,
a legjobb fogtisztító szer. A többi Berger-féle szappano-
kat illetőleg utalunk a röpiratokra. Csak Berger-féle
szappanokat kell kérni, miután számtalan hatástalan
utánzatok vannak. Gyár és főraktár:

G. Leil & Comp. Troppau.

Erdmájlel kitüntetve a nemzetközi gyógyszerkiállításán Bécsben 1883.

Kapható: minden pécsi és magyar-
országi gyógyszerárban.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl
kiadóhivatalunkban.

4231. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság
közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. város árva-
tára végrehajthatónak Vecsey György és társai
végrehajtást szenvedők elleni 450 frt tőke-
követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyé-
ben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir.
járásbíróság területén lévő, Pécs szab. kir.
város határában fekvő s a pécsi 2256. sz.
betétben + 1. sor 1482. hrsz. a felvett lakház
és udvarra a Puturla-utcában 12. sz. a. 1050
frt és a pécsi 2257. sz. betétben + 1. sor
5635 hrsz. a. felvett szőlőre a gesztenyes-
dűlőben 242 frt becsárban mint kikiáltási
árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó
14-ik napján d. e. 10 órakor a pécsi kir.
törvényszék árverési helyiségében megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapított ki-
kialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becsárának 10%-át, vagyis 105 fo-
rintot és 24 forint 20 krajczárt készpénzben,
vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333.
szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet
8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban
a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881:
LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-
lított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi április hó 20-án. A
kir. törvszék, mint tlkvi hatóság.

Göbel,

kir. tszéki bíró.

Zacherlin

Nem zacskóban.

Egyedül csak üvegekben valódi!

Ez valóban biztos és alapos segítség mindenféle rovarirtáshoz.

Pécsett kapható: Alt és Böhm. Angyal Lajos, Berecz Károly,
Clemente Antal, Dobszay Antal, Eizer János, Gyimóthy Gyula,
Herdein Lajos, Hollósi Adolf, Kacskovits Géza, Gelch & Graef,
Klobucsár M., Lang Herman és fia, Lehner János, Márkus Simon,
Mautner Mór, Mitzky Mór, Molnár János, Obetko Zsigmond, Póth
Gábor, Preindl Gyul., Özv. Reeh Vilmosné, Reinfeld A., Ifj. Rézbányai
János, Schäffer Adolf, Schäffer Andor, Simon János, Spert Vilmos,
Spitzer Jakab, Spitzer R., Spitzer Sándor és fia, Wallerstein R.
utóda, Weber Ferencz, Wertheimer Ch. Pécs-bányatelep: Gebhard
István, Gross L., Königstein M. Baranya-Szabolcs: Diamant Adolf,
Pollák Gábor, Dombóvár: Burger Ede, Kacskovics Jenő, Pauncz
Sámuel és testvére, Spitzer Imre, Mohács: Auber Nep. János, Bach-
rach Gyózó, Ehrenfeld Antal, Freund és társa, Prezlmayr A.,
Stranczinger Gyula, Toldy Ignác, Német-Bóly: Kann Lipót, Szent-
Lőrincz: Engel Vilmos, Gebauer Tivadár, Villány: Gyimóthy Jákó,
Weingoldner Rudolf, Vörösmart: Thury Dénes.